

**Fundusze
Europejskie**
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA
KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

w zakresie kwalifikacji

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodach

krawiec 753105

technik przemysłu mody 311941

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autorzy: mgr Edyta Cyganek, mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1 - nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2 - przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Dorota Jaracz

Polska Rama Kwalifikacji - 3

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29 90-212 Łódź.

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

1.	Wprowadzenie.....	5
2.	Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych Podstawy odzieżownictwa	8
2.1.	Pogrupowanie efektów kształcenia	8
2.2.	Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe	24
2.3.	Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych	30
3.	Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych.....	31
4.	Program kursu umiejętności zawodowych MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa	32
4.1.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.....	33
4.1.1	Cele ogólne	33
4.1.2	Cele operacyjne.....	33
4.1.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	35
4.1.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	39
4.1.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	41
4.2.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży	43
4.2.1	Cele ogólne	43
4.2.2	Cele operacyjne.....	43
4.2.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży	45
4.2.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	47
4.2.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	50
4.3.	Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	52
4.3.1	Cele ogólne	52
4.3.2	Cele operacyjne.....	52
4.3.3	Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	53
4.3.4	Procedury osiągania celów kształcenia.....	54
4.3.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych.....	56
5.	Ewaluacja programu.....	58
6.	Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych.....	63

7.	Wykaz literatury	64
8.	Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć.....	65

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Kurs umiejętności zawodowych przeznaczony jest dla osób, które mają różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia oraz różny poziom doświadczeń zawodowych. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu /uczestnikowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. W procesie kształcenia nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości swoich uczestników, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu uczestnika kursu. Należy zachęcać wszystkich uczestników kursów do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów. Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Program kursu umiejętności zawodowych opracowany w formie modułowej wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności niezbędnych do wykonywania wyznaczonych zadań zawodowych. Modułowy program kursu *MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa* został opracowany zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, jako forma pozaszkolna, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia dla kwalifikacji *MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych*, wyodrębnionej w zawodach krawiec, technik przemysłu mody. Jest to skrócona forma nabywania odrębnych umiejętności zawodowych.

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach kwalifikacji jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego. Czas trwania kursu realizowanego w formie stacjonarnej lub zaocznej wyznacza organizator. Kursu kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez organizatora kursu.

Kursy umiejętności zawodowych są organizowane w pełnym wymiarze godzin stacjonarnie lub zaocznie. W procesie kształcenia mogą być wykorzystywane metody i techniki kształcenia na odległość. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego w poszczególnych modułach, sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką. Kształcenie z wykorzystaniem metod i technik na odległość oznacza wykorzystanie w procesie nauczania wszelkich dostępnych środków komunikacji, które nie wymagają osobistego kontaktu z nauczycielem, a także możliwość skorzystania z materiałów edukacyjnych wskazanych przez nauczyciela. Kształcenie to może być prowadzone w oparciu m.in. o materiały edukacyjne na sprawdzonych portalach edukacyjnych i stronach internetowych, dzienniki elektroniczne, komunikację poprzez pocztę elektroniczną, media społecznościowe, komunikatory, programy do telekonferencji przy zachowaniu bezpiecznych warunków korzystania z Internetu, lekcje online, zamieszczanie informacji i materiałów edukacyjnych na stronie internetowej szkoły itp.

Zadania zawodowe

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych *MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa*, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;

Realizuje zadania związane z umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych.

Mapa dydaktyczna kursu umiejętności zawodowych MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

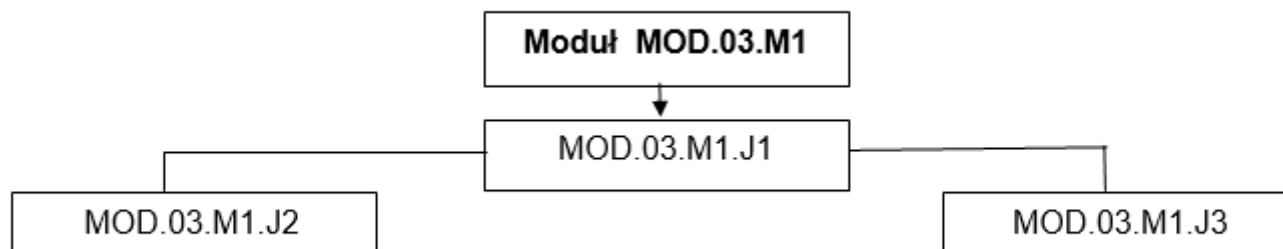

Tabela 1 Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.03.2. PODSTAWY ODZIEŻOWNICTWA		Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa	100
	MOD.03.M1.J1	Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50
	MOD.03.M1.J2	Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30
	MOD.03.M1.J3	Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20

*) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych Podstawy odzieżownictwa

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych

Tabela 2 MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	5	opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce		x	
		rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien		x	
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	20	wymienia surowce i wyroby włókiennicze	x		
		posługuje się metodami identyfikacji włókien	x		
		identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości	x		
		określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien	x		
		określa właściwości technologiczne włókien	x		
		określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych	x		

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		wskazuje zastosowanie włókien	x		
		rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe	x		
		rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie	x		
		wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
		rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	20	określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		rozdziela urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych	x		
		określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych	x		
		wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych	x		
		określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych	x		
		stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		
	20	rozdziela barwy zasadnicze, pochodne i neutralne		x	

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)		klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne)		x	
		opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych		x	
		dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych		x	
		dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody		x	
		rozpoznaje barwy złamane i zgaszone		x	
		rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne		x	
		proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych		x	
		stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych		x	
		stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych		x	
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	10	określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		x	
		rozpoznaje znaki i symbole krawieckie		x	
		dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych		x	
		stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		x	

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich		x	
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	15	rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego			x
		stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczce			x
		stosuje maszyny i urządzenia w krojowni			x
		stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni			x
		stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej			x
		określa mechanizmy w maszynach szwalniczych			x
		stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych			x
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	5	rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego	x		
		dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego	x		
		dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu	x		
posługuje się normami i stosuje	5	wymienia cele normalizacji krajowej	x		
		wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy	x		

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
procedurę oceny zgodności (ep)		rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	x		
		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	x		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Podstawy odzieżownictwa 100 godzin				

Tabela 3 MOD.11.6.Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy			
	przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe		x	
	respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy		x	
	wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne		x	
	wskazuje przykłady zachowań etycznych		x	
planuje wykonanie zadania (ew)	omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy		x	
	określa czas realizacji zadań		x	
	realizuje działania w wyznaczonym czasie			
	monitoruje realizację zaplanowanych działań			
	dokonyuje modyfikacji zaplanowanych działań			
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań			
	wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	x		
	ocenia podejmowane działania			
	przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze	x		
	wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia			
	proponuje sposoby rozwiązywania problemów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych w nietypowych sytuacjach			
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych			
	wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji			
	wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej			
	przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem			
	rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	x		
	określa skutki stresu			
doskonali umiejętności zawodowe (ep)	pozyskuje z różnych źródeł informacje zawodoznawcze dotyczące przemysłu			
	określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu			
	analizuje własne kompetencje			
	wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
	planuje drogę doskonalenia się w zawodzie			
	wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych		x	
stosuje zasady komunikacji interpersonalne j(ew)	identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne	x	x	
	stosuje aktywne metody słuchania			
	prowdzi dyskusje	x	x	
	udziela informacji zwrotnej			
negocjuje warunki porozumień (ek)	charakteryzuje właściwą postawę osoby prowadzącej negocjacje			x
	wskazuje sposoby negocjowania warunków porozumienia			
stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ep)	opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania		x	
	opisuje techniki rozwiązywania problemów			
	wskazuje na wybranych przykładach, metody i techniki rozwiązywania problemów			
współpracuje w zespole (ew)	pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania			
	przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole			
	angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu		x	
	modyfikuje sposób zachowania uwzględniając stanowisko wypracowane wspólnie z innymi członkami zespołu.			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek,, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03. M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	MOD.03. M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.			

Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe

Tabela 4 Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.03.02. Podstawy odzieżownictwa	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)*)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	5
	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia surowce i wyroby włókiennicze – posługuje się metodami identyfikacji włókien – identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien – określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych. – wskazuje zastosowanie włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe. – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
		<ul style="list-style-type: none"> wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie. rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie. 		
	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych. określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych. wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych. określa zastosowanie wyrobów włókienniczych oparciu o wyniki badań organoleptycznych. stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	15
	opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne. klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
		<ul style="list-style-type: none"> – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 		
	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych. – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	10
	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)*	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego. 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
		<ul style="list-style-type: none"> – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczcze . – stosuje maszyny i urządzenia w krojowni – stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni. – stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych. – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych. 		
	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego. – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego. – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	5
	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej. – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy. – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej. – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	5

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.11.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe. – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy. – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie. – wskazuje przykłady zachowań etycznych. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	
	planuje wykonanie zadania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy. – określa czas realizacji zadań. 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych. 		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	doskonali umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> –) określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu. – analizuje własne kompetencje. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	
		<ul style="list-style-type: none"> – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie. – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. – prowadzi dyskusje. 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ep)	– opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	współpracuje w zespole (ew)	– angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu.		

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Określenie liczby godzin poszczególnych modułów / jednostek modułowych

Tabela 5 Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia surowce i wyroby włókiennicze – posługuje się metodami identyfikacji włókien – identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien – określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych – wskazuje zastosowanie włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie
		wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu
		posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		doskonalą umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien
		opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych
		charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		planuje wykonanie zadania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy określa czas realizacji zadań
		doskonali umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne prowadzi dyskusje
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania
		współpracuje w zespole (ep)	<ul style="list-style-type: none"> angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu
		stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce określa mechanizmy w maszynach szwalniczych stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
		doskonali umiejętności zawodowe (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu analizuje własne kompetencje
MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20	rozdziela pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią (ek)	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku rozdziela środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska
		rozróżnia prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy(ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
		określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im(ew)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy opisuje wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka opisuje sposoby zapobiegania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy wyjaśnia pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa wymienia objawy typowych chorób zawodowych
		stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych
		przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ew)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej
		organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska (ek)	
		udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego(ep)	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego – zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku – układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej – powiadamia odpowiednie służby – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie – prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar – wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji
		stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
		doskonali umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

2.3. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

Tabela 6 Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.03.2. PODSTAWY ODZIEŻOWNICTWA		Moduł \MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa	
	MOD.03.M1.J1	Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.	50
	MOD.03.M1.J2	Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30
	MOD.03.M1.J3	Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20
Razem liczba godzin			100

1. MOD.03.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
2. Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.
3. *) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych *MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa*, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności niezbędnych do wykonania określonych zadań zawodowych. Prowadzony jest według programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej z części efektów kształcenia w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych.

Uczestnik KUZ MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych
- określania właściwości surowców i wyrobów włókienniczych
- rozpoznawanie surowców i wyrobów włókienniczych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się na platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

4. Program kursu umiejętności zawodowych MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu KUZ MOD.03.M1 Podstawy odzieżownictwa:

MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.

MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży.

MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.

4.1. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

4.1.1 Cele ogólne

- Poznanie surowców i wyrobów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Wdrażanie do prowadzenia badań surowców i wyrobów włókienniczych.
- Zapoznanie ze sposobami konserwacji materiałów włókienniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.1.2 Cele operacyjne

- wymienić surowce włókiennicze,
- rozróżniać naturalne surowce włókiennicze,
- sklasyfikować surowce włókiennicze według określonych kryteriów,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia roślinnego,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia zwierzęcego,
- wymienić chemiczne surowce włókiennicze,
- scharakteryzować właściwości włókien sztucznych,
- określać właściwości i zastosowanie włókien syntetycznych,
- scharakteryzować włókna ponowne i wtórne,
- scharakteryzować mikrowłókna,
- scharakteryzować metody identyfikacji surowców włókienniczych,
- scharakteryzować metody badań wyrobów włókienniczych,
- dobierać metody badań surowców włókienniczych,
- dobierać metody badań wyrobów włókienniczych,

- wykonywać badania organoleptyczne surowców włókienniczych,
- wykonywać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych,
- dokonać klasyfikacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować metody konserwacji wyrobów włókienniczych,
- odczytywać informacje dotyczące konserwacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować sposoby konserwacji materiałów włókienniczych,
- odczytywać znaki informacyjne dotyczące sposobów konserwacji wyrobów odzieżowych,
- określać zasady magazynowania wyrobów włókienniczych,
- rozpoznawać czynniki szkodliwe w środowisku pracy,
- wymienić cele normalizacji krajowej,
- wyjaśnić czym jest norma,
- wymienić cechy normy,
- rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej,
- planować wykonanie zadań
- przewidywać skutki podejmowanych działań,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- prowadzić dyskusje
- stosować techniki radzenia ze stresem
- stosować techniki rozwiązywania konfliktów związanych z realizacją zadań zawodowych
- organizować pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań,

- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Tabela 7. Charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Ogólna charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych. *)	20	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych wskazuje zastosowanie włókien rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić surowce włókiennicze, rozdzielić naturalne surowce włókiennicze, dokonać klasyfikacji włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości, scharakteryzować właściwości fizyczne i chemiczne włókien, scharakteryzować właściwości technologiczne włókien, określić wpływ właściwości włókien na jakość gotowych wyrobów włókienniczych, scharakteryzować budowę i sposoby wytwarzania tkaniny, określić właściwości użytkowe tkanin, sklasyfikować sploty tkackie, określić właściwości użytkowe tkanin, scharakteryzować wyroby dziane, opisać zastosowanie wyrobów dzianych, określić metody wytwarzania włókien, przędzin i laminatów, opisać zastosowanie filcu, wyrobów laminowanych i powlekanych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Badania organoleptyczne surowców i wyrobów włókienniczych	20	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować metody badania właściwości materiałów odzieżowych, – rozpoznać urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – określić rodzaj i zakres badań właściwości materiałów i wyrobów włókienniczych, – scharakteryzować właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, – wymienić właściwości użytkowe wyrobów włókienniczych, – wykonać badania organoleptyczne surowców, – wykonać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych, – określić właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Konserwacja materiałów i wyrobów odzieżowych	5	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego, – odczytać informacje dotyczące konserwacji wyrobów odzieżowych, – określić zasady konserwacji materiałów odzieżowych w zależności od składu surowcowego, – określić sposoby wywabiania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu.
Normy krajowe, europejskie i międzynarodowe.	5	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić cele normalizacji krajowej, – wyjaśnić czym jest norma, – wymienić cechy normy, – rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej, krajowej, – skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności, – odczytać informacje dotyczące norm i procedur oceny zgodności,
Kompetencje personalne i społeczne		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	– wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	<ul style="list-style-type: none"> – ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę, – przeanalizować własne kompetencje zawodowe, – zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego,
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	– podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze	
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	– rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, – wymienić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, – wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, – wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, – wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, – stosować zasady komunikacji interpersonalnej werbalne i niewerbalne, – prowadzić dyskusje w grupie zawodowej.
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje 	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni włókienniczej wyposażonej w stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do analizy wyników badań laboratoryjnych, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym, stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) wyposażone w wagę laboratoryjną, mikroskop z oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną, zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich, normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumenty techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,

- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kursu. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestników oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu charakterystyki i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Mac S., Leowski J.: Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. WSiP, Warszawa 1996,
- 2) Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.
- 4) Idryjan Pajor J.: Materiałoznawstwo odzieżowe. SOP, Toruń 2014,
- 5) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

4.2.1 Cele ogólne

- Zapoznanie z zasadami kolorystyki i kompozycji w projektowaniu odzieży.
- Poznanie zasad wykonywania pomiarów krawieckich.
- Poznanie symboliki pomiarów krawieckich.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.2 Cele operacyjne

- wskazać znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych,
- scharakteryzować znaczenie kolorów w odzieżownictwie,
- dobrać kolory zasadnicze, pochodne i neutralne,
- różnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości,
- określać sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych,
- zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych,
- zastosować kolor w ubiorze,
- uzyskać określoną ekspresję barw w ubiorze,
- określić zasady wykonywania pomiarów,
- rozpoznawać znaki i symbole krawieckie,
- określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,
- przestrzegać zasad kultury i etyki,

- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- wskazać przykłady zachowań etycznych,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej
- prowadzić dyskusję ze współpracownikami.

4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Tabela 8 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Charakterystyka wyrobów odzieżowych.*)	5	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókniń 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: <ul style="list-style-type: none"> a. bieliźniane, b. sportowe, c. wieczorowe, d. koktajlowe e. niemowlęce – rozpoznać wyroby odzieżowe w zależności od technologii ich wytwarzania, takie jak z: <ul style="list-style-type: none"> a. tkanin, b. materiałów powlekanych, c. dzianin d. włókniń.
Kompozycje kolorystyczne w projektowaniu odzieży.	15	opracowuje kompozycje kolorystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać narzędzia i materiały do wykonywania kompozycji kolorystycznych, – wykonać koło barw, rozróżnić barwy zasadnicze, pochodne i neutralne, – sklasyfikować barwy w zależności od kontrastu jasności i temperatury (ciepłe i zimne), – dobrać kolory ciepłe i zimne, – określić sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych, – zastosować kolor w ubiorze, – rozpoznać zestawienia tonalne i chromatyczne.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśniać znaczenie kolorów w odzieży, – różnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości, – dobrać kompozycje barw dopełniających i kontrastowych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych.
Podstawowe pomiary krawieckie	10	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> – określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich, – zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – rozpoznać znaki i symbole używane podczas wykonania pomiarów krawieckich, – dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych, – porównać wyniki pomiarów krawieckich z tabelami pomiarów antropometrycznych, – zapisać wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli. – zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich.
Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić zasady etyki, – wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
			<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, – okazać szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy, – zastosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania, – przestrzegać tajemnicy zawodowej w środowisku pracy, – wykonywać zadania w określonym czasie, – wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, – wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, – rozpoznawać sygnały werbalne i niewerbalne, – prowadzić dyskusje w grupie zawodowej, – przedstawić techniki przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania, – współpracować w zespole podczas realizacji zadań zawodowych.
		planuje wykonanie zadania	1) omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy 2) określa czas realizacji zadań	
		doskonalą umiejętności zawodowe	1) określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu 2) analizuje własne kompetencje	
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	1) identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne 2) prowadzi dyskusje	
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	1) opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania	
		współpracuje w zespole	1) angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,

- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie

- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni odpowiednio do realizowanych treści :

1. Pracowni projektowania i modelowania odzieży wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej i dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej.

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 5) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomaganie projektowania,
- 6) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSIP, Warszawa 1999,
- 7) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 8) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,

- 9) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 10) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998.

4.3. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

4.3.1 Cele ogólne

- Poznanie maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych.
- Poznanie i zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.
- Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny na stanowisku pracy.

4.3.2 Cele operacyjne

- wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych,
- rozpoznać mechanizmy stosowane w maszynach i urządzeniach szwalniczych,
- określać funkcje mechanizmów stosowanych w maszynach szwalniczych,
- rozróżniać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- określić warunki organizacji pracy zapewniający wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy,
- zaprezentować sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru,
- wykonać resuscytację krążeniowo oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji,
- rozróżnić środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania,
- posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych.

4.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Tabela 9 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
Maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych.*)	20	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych, – rozpoznać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego, – rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej – wskazać urządzenia przygotowawcze, – zastosować odpowiednie urządzenia w procesie rozkroju tkanin, – rozpoznać mechanizmy w maszynach szwalniczych, – rozróżnić oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, – dobrać maszyny i urządzenia do wykonania określonego wyrobu odzieżowego
Kompetencje personalne i społeczne		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> - aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe, - wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy z uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści :

- Pracowni technologicznej wyposażonej w modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
- Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny owerlok, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność obsługi maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych, zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych. korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej : porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 7) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 8) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

5. Ewaluacja programu

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec modułu.

Zadaniem ewaluacji jest sprawdzenie opanowania przez uczestników materiału nauczania z zakresu kuz MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa.

Proponowane metody ewaluacji

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu/KUZ:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania kuz MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa

- należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:
- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,

- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla modułu/KUZ MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego. Publikacji tematycznych oraz literatury.

Proponowane metody ewaluacji jednostek modułowych

- Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami i uczestnikami, arkusz – obserwacja uczestników w czasie wykonywania zadań.
- Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika / uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z i uczestnikami), arkusz obserwacji uczestników w czasie wykonywania zadań.

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania modułu:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach kursu powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,

- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak słuchacz dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

Tabela 10. Ewaluacja kursu umiejętności zawodowych

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.2 . Podstawy odzieżownictwa			
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych(ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje metody identyfikacji włókien - rozróżnia rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości - klasyfikuje surowce włókiennicze - określa właściwości fizyczne włókien - określa właściwości chemiczne włókien - określa właściwości technologiczne włókien - rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe - rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie - wymienia różnice pomiędzy włókniną, przędziną i wskazuje ich zastosowanie - rozróżnia wyroby włókiennicze, filce, wyroby laminowane i wskazuje ich zastosowanie 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia pomiary krawieckie w zależności od rodzaju wyrobów odzieżowych - rozpoznaje znaki i symbole krawieckie - zapisuje pomiary krawieckie z zastosowaniem symboli - posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych - wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.03.2 . Podstawy odzieżownictwa			
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych(ek)	<p>Słuchacz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu - dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych - rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych - wskazuje sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – ustne lub pisemne testy i/lub sprawdziany poziomu wiedzy, – zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, – samoocena własnej pracy, i lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

6. Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych

Kurs umiejętności zawodowych MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa wyodrębniony w zakresie kwalifikacji *MOD. 03 Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych* kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Proponuje się aby warunkiem otrzymania zaświadczenia, certyfikatu ukończenia kursu było:

- zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu ;
- pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy kurs otrzyma certyfikat ukończenia, po uzyskaniu akredytacji kursów w Kuratorium Oświaty zaświadczenie o ukończeniu kursu wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 2 do Rozporządzenia (Rozporządzenie MEN z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych). Zaświadczenie uprawnia osobę podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym do zwolnienia z zajęć prowadzonych w ramach wymienionego w zaświadczeniu kursu.

7. Wykaz literatury

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 5) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 6) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania,
- 7) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSIP, Warszawa 1999,
- 8) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 9) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 10) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 11) Idryjan Pajor J.: Materiałoznawstwo odzieżowe. SOP, Toruń 2014,
- 12) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 13) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 14) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 15) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 11. Weryfikacja programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 12. Weryfikacja programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Jednostki modułowe
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce rozdziela wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych wskazuje zastosowanie włókien rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Jednostki modułowe
	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie 	
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
opracowuje kompozycje kolorystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa		
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Jednostki modułowe
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – stosuje maszyny i urządzenia w krojowni – stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni – stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	MOD.03.M1.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	MOD.03.M1.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich